

ПРОГРАМ

ПРОГРАМСКА НАЧЕЛА

1. Деловање на територији наше локалне самоуправе са постепеним ширењем утицаја на све локалне самоуправе Браничевског региона
2. Одговорно и домаћинско управљање свим расположивим ресурсима локалне заједнице
3. Придржавање и потпуна примена система прокламованих демократских, етичких и националних вредности
4. Борба за очување традиционалних породичних вредности
5. Борба против корупције и свих видова криминала
6. Поштовање културе дијалога и међусобне комуникације, како између самих чланова удружења, тако и у комуникацији са свим политичким субјектима (партијама, странакама, удружењима и покретима)
7. Залагање за владавину права и за пуну аутономију судова, за рад судова без политичких притисака и мешања извршне власти у њихов рад
8. Залагање за слободан проток информација, за слободу медија и коректног медијског извештавања
9. Борба против насилне сталне или привремене промене етничке структуре становника на територији локалне заједнице
10. Борба за очување здраве животне средине у свим сферама
11. Борба за стварање нормалних услова за рад свих институција од значаја за живот, рад и здравље грађана
12. Залагање за прихватање појединачне одговорности за пропусте, грешке и злоупотребе, као и стално залагање за промовисање вредности и предности тимског рада
13. Непрекидна промоција свих потенцијала локалне заједнице: економских, привредних, културних, образовних, туристичких, спортских и других
14. Борба против корупције, партократије и непотизма

ПОЛАЗНЕ ОСНОВЕ

Наша локална самоуправа спада у ред развијенијих у Републици Србији. Но и поред тога заостајање у свеобухватном развоју је, добрим делом, резултат недовољно искоришћених привредних и економских капацитетета, а делом и лоше организације управљања. Без обзира на привредне субјекте као што су „Термоелектране и копови Костолац“, Концерн здраве хране „Бамби“, и „Veolia

transport Litas AD ” њиховим радом не остварује се очекивани раст привредног развоја. Оваквом стању доприноси и скоро потпуно запостављена пољопривреда чији недовољно искоришћени капацитети представљају доказ о њеном готово екстезивном карактеру. Индустијска зона, која је годинама била колач у устима промотера различитих политичких партија, странака и покрета, нема уређену основну инфраструктуру коју би очекивали евентуални инвеститори.

Боља ситуација није ни у области мале привреде, односно предузетништва. Нема неких озбиљнијих производних погона, а број радника који у овој грани привреде ради је релативно мали. Занатске радионице, са малим бројем запослених, најчешће чланова домаћинстава њихових власника, се могу набројати на прсте.

Пет јавних предузећа, колико их град има, са мање или више успеха решавају нагомилане комуналне проблеме. ЈП „Топлификација“, које према пословним књигама и финансијским извештајима послује са добрим резултатима, већим делом се финансира из сопствених средстава, а мањим из градског буџета.

Слична је ситуација и са осталим јавним предузећима са том разликом што ЈП „Топлификација“ има добре дугорочне планове који омогућавају реализацију програма развоја, док остала јавна предузећа немају планове за решавање суштинских проблема који су, у неком смислу, и стратешки.

Такви проблеми оптерећују град више од деценије, али се њихово решавање одлаже из једне у другу годину. Пре свега се то односи на снабдевање града (и свих насеља) здравом пијаћом водом. Хаварије водоводне мреже су све чешће, а квалитет воде је све лошији. Томе доприноси и неконтролисана експлоатација шљунка који је незаменљив грађевински материјал, али који представља и природан филтер за делимично пречишћавање подземних вода. Реверзна осмоза, која је понуђена као решење за обезбеђивање квалитета воде за пиће, уз преспајање малих језера створених експлоатацијом шљунка, је само привремено решење. Граду је потребна фабрика воде довољног капацитета да обезбеди здраву пијаћу воду за сам град и за сва насеља на територији коју он покрива.

Ситуација са водоснабдевањем у Костолцу такође није добра. Костолац се снабдева из изворишта Ловац и ППВ Дрмно. Капацитети ових изворишта су недовољни за водоснабдевање града Костолца, села Стари Костолац, Кленовник и Петка. Село Острово уопште нема здраву пијаћу воду

Рад Јавног комуналног предузећа је организован по делатностима којих укупно има седам. На званичном сајту овог предузећа је наведено да се рад свих седам делатности врши на целој територији Града, међутим, чињеница је да седма (последња) делатност – Рециклажни центар не постоји, па се поставља питање како може да функционише ако не постоји.

О осталим делатностима и квалитету њиховог рада најбоље говоре чињенице које целу нашу локалну самоуправу сврставају у ред оних локалних самоуправа са најгорим карактеристикама. Не постоји централна депонија уређена по неким

елементарним санитарним принципима, али зато на десетине дивљих депонија угрожава здравље људи и нарушава квалитет животне средине.

Посебан проблем представљају пијаце које не задовољавају све санитарне критеријуме. Бувља пијаца представља ругло града. Непостојање санитарног чвора и јавног тоалета требало би да представља добар разлог за интервенцију санитарне инспекције, међутим, ова пијаца опстаје и на свој се начин, у том смислу, нуди као парадигма функционисања целокупне наше локалне самоуправе.

ЈП „Паркинг сервис“ је основано са циљем „*да обавља послове од општег интереса*“, а своју активност претежно усмерава на наплату паркирања и на ширење мреже малих паркиралишта сврстаних у две зоне. Ово „ширење“ готово да не подразумева нека велика улагања. Затворена паркиралишта су уређена и испуњавају стандарде за то предвиђене. Проблем представља монтажно спратно паркиралиште код Хотела „Дунав“ које је требало да буде отворено крајем 2018. године, али због судског поступка који је против управе Града покренуо извођач радова „Металпрес пројект“, ова инвестиција неће још дуго моћи да буде завршена и пуштена у експлоатацију. Суд тек након вештачења треба да утврди ко је крив: извођач радова или градска власт, али док се то не заврши највећу штету ће трпети грађани.

ЈП „Љубичево“ је након периода пропадања и распродаје дела покретне имовине почело да функционише тек након интервенције државе која је у рестаурацију објеката и оживљавање рада уложила око 70.000.000 динара. Да ли ће ово предузеће моћи самостално да функционише остаје да се види. Чињеница је да су, са једне стране, потребна велика средства само за одржавање објеката, док су са друге стране приходи које предузеће остварује недовољни, ствара основану сумњу у такву могућност.

Установе чији је оснивач Град и које се финасирају из буџета Града са мање или више успеха остварују своје програмске циљеве. Њима треба додати и установе образовања којих има: на нивоу основног образовања осам и на нивоу средњег образовања седам (укључујући и средњу музичку школу) за које Град обезбеђује средства за материјално и техничко одржавање. У том смислу треба радити на убрзаној изградњи нових објеката – смештајних капацитета за предшколске установе у оба града и селима за која постоје услови за то. По нашим законима основно образовање би требало да буде бесплатно, међутим, поставља се питање шта значи бесплатно када се зна да родитељи издвајају позамашну суму новца за различите потребе школовања своје деце.

На крају треба констатовати да рад сваке локалне самоуправе не зависи само од висине средстава која се добијају из буџета државе и сопствених прилива, већ највећим делом зависи од способности и стручности оних који локалном самоуправом руководе. Од њиховог рада зависи на који ће се начин добијена средства трошити и како ће се распоређивати. На жалост, постало је уобичајено да се средства која су предвиђена за инвестиције не искористе за намену за коју

су издвојена јер не постоје израђени потребни планови и пројектна документација за њих. Најбољи пример за то јесте болница која не може из наведених разлога да повуче четрдесет милиона динара средстава из републичког буџета предвиђена за адаптацију и обнову старе зграде.

Познато је да се већ неколико година средства утрошена за текуће одржавање у финансијским извештајима приказују као средства утрошена на капиталне инвестиције, што никако не може да буде тачно. Сама чињеница да се буџетска средства искористе у висини само од око 35%, говори сама за себе.

Партијско запошљавање је достигло такве размере да је то прешло све границе. Готово да је постало сасвим нормално да се о условљавањима јавно говори па је таква пракса постала нешто сасвим уобичајено. Будући да се директори јавних предузећа и установа бирају по партијској припадности, а не по стручности, тако се и сами односе према онима који покушавају да се запосле, па несметано користе своје дискреционо право да по истом принципу ангажују нове раднике.

Стање комуналне инфраструктуре у граду је, слободно се може рећи, катастрофално. Раскопавање улица ради замене цеви, ширења водоводне или канализационе мреже или мреже кишне канализације, раскопавања ради мењања електричних водова или каблова различите намене, код грађана је непрекидно изазивало незадовољство, поготово када се тим радовима није називао крај. Свакако да је непостојање било какве координације у раду јавних предузећа која су учествовала у овим радовима, за последицу имало продужавање рокова за њихово завршавање. Ни квалитет завршених радова није био задовољавајући, па се стиче утисак да ни извођачи ни инвеститори нису имали надзорни орган који је то контролисао, а ако су и имали може се претпоставити да је та контрола била само формална. Да се рокови нису поштовали најбољи пример представља градско здање кога већ три године покушавају да улепшају по нечијој замисли, али када ће се дефинитивно ти радови завршити не зна нико.

Као закључак који се сам по себи намеће, може се казати да је у претходне четири године актуелна власт деловала неорганизовано, да је ангажовала кадрове сумњивих стручних квалитета, да није водила рачуна о стварним потребама грађана и да је оставила блед утисак у вршењу власти.

ПРОГРАМСКИ САДРЖАЈИ

Програмски садржаји Удружења грађана „Искорак“ се заснивају на анализи актуелне политичке, економске и социјалне ситуације на целој територији локалне самоуправе. Представљају резултат вишегодишњег праћења реализације развојне политике актуелне власти, као и резултат компаративне анализе између званично прокламованих задатака, планова и програма и степена њихове реализације.

Као удружење формирано ради деловања на подручју локалне самоуправе, нашим програмским задацима нису и не могу бити обухваћени стратешки важне

области као што су питања суверенитета и интегритета земље, одбране и заштите њених граница, питање децентрализације итд. Наш циљ јесте побољшање услова живота и рада свих наших грађана кроз повећан степен одговорности, адекватно и реално планирање развоја, стварање услова за заустављање негативних миграторних кретања, стварање услова за отварање нових радних места, стварање могућности за развој привреде, посебно пољопривреде, туризма и предузетништва, и стварање услова за побољшање животног стандарда свих наших суграђана. У том смислу Удружење ће својом визијом развоја Града, односно својим Програмом деловања, да понуди решења која обухватају све области друштвеног и јавног живота, а која ће бити остварива. Свим својим активностима ће обухватити анализу стања, давање добронамерних предлога за развој, а инсистирањем на појединачној одговорности и на покретању свих правних поступака у борби против корупције, партократије и непотизма, жели да постане партнер, а не противник локалним властима. Области које су у фокусу деловања удружења јесу: људски ресурси, капитална издвајања, комунална инфраструктура, економија и привреда, пољопривреда и село, јавне установе, заштита животне средине, социјална заштита, рад локалних органа власти и борба против корупције, партократије и непотизма.

I

1. ЉУДСКИ РЕСУРСИ

Организовање и ангажовање људског потенцијала којим локална самоуправа располаже је предуслов за успешну реализацију свих планова, пројеката и идеја које локална самоуправа има. Много је младих људи који су при крају студија и који своја знања и своје способности желе да уложе у развој краја у коме су рођени и из кога потичу. Њиховим ангажовањем у изради различитих развојних пројеката, у давању идеја и предлога и у примени иновативних решења у различитим областима деловања, може се створити солидна основа за свеобухватан развој читавог краја. Позитивна искуства других су такође, веома богат резервоар готових решења која само треба прилагодити и применити. Не треба посебно наглашавати да само стручност кадрова, њихово непосредно искуство и њихова жеља за укључивањем у све активности везане за свеобухватан развој заједнице може да обезбеди свеопшти напредак. У том смислу ћемо инсистирати на што већем ангажовању оваквих кадрова, без обзира на њихову политичку (не)припадност и на што већем коришћењу и примени готових решења у свим областима развоја.

2. КАПИТАЛНА ИЗДВАЈАЊА

Развој читаве локалне самоуправе, па може се рећи и региона, захтева стварање услова за очување и унапређење квалитета животне средине, као и стварање услова за развој заштићеног животног окружења које користи чисте ресурсе и чији нуспродукти не загађују то исто окружење. Успешно решени еколошки проблеми, између осталог, обезбеђују и квалитетан

животни стандард. Ти проблеми су давно детектовани, али до сада нису успешно решени. Три су основе групе тих проблема који су и те како међусобно условљени. Први је проблем снабдевање читавог Града (обе општине и сва насеља) здравом и чистом пијаћом водом уз изградњу пратеће канализационе мреже. Други је проблем пречишћавања фекалних отпадних вода и вода кишне канализације и трећи је проблем проблем одлагања, рециклаже и прераде комуналног и другог отпада.

Као што је већ наведено, проблем пијаће воде се не решава методом реверзне осмозе. То је само лоше и скупо краткорочно решење које зависи и од неких других фактора, а пре свега од степена загађености подземних вода у појасевима водоизворишта, од степена и обима експлоатације шљунка и од начина пречишћавања тако добијене воде. Водоизвориште „Меминац“, релативно малог капацитета, је пример оваквог начина добијања воде за пиће, док водоизвориште „Кључ“, знатно већег капацитета, користи сложеније методе за пречишћавање и експлоатацију подземних вода. Наведени поступак подразумева предозонизацију, таложење, коагулацију, бистрење, санитарну обраду и упумпавање чисте воде у цевоводе. Предуслови за примену ове методе пречишћавања воде јесу комплексни и обухватају заштиту водоизворишног појаса, пошумљавање, заштиту од површинских загађивача, заштиту рејни бунара од спољашњих загађивача, изградњу канализационе, саобраћајне и безбедоносне инфраструктуре на ширем подручју водоизворишта итд. Највећи проблем, свакако, представља степен загађења водозахватног слива Велике Мораве од различитих загађивача, пре свега од оних који су резултат прскања воћа, поврћа и њива, али и од бројних депонија, септичких јама, стајског ђубрива итд. Напомињемо да треба правити разлику између појма водоизворишта и појма водозавода. Сматрамо да се сва водоизворишта која су у функцији морају боље обезбедити. Инсистираћемо да се ова инвестиција што пре заокружи и затвори, односно да се све оно што је планирано и везано за водоснабдевање Града реализује у потпуности.

Следећи проблем је проблем отпадних вода и изградња погона за пречишћавање истих. Велики број септичких јама распоређених по рубним деловима града, као и по селима, озбиљно утиче на степен загађења биодиверзитета и животне средине уопште. За решавање овог проблема потребно је издвојити велика средства. Највећа улагања се односе на изградњу погона за пречишћавање отпадних вода. Предуслови за изградњу наведеног погона су одвајање кишне од фекалне канализационе мреже и потпуна реконструкција и ревитализација водоводне мреже. Ако се претпостави да су при крају наведени радови на овим системима, поставља се питање почетка радова на другој фази овог пројекта, односно на изградњи фабрике за пречишћавање. Зар није могло да се истовремено

приступи изградњи и једног и другог пројекта? Свако одлагање почетка изградње ове фабрике, неминовно ће негативно утицати на квалитет живота грађана. Сматрамо да је неопходно да се хитно приступи решавању овог проблема у складу са поступцима који су законом предвиђени, па ћемо, у том правцу и ми да усмеримо све наше активности.

Проблем депонија је још један од горућих проблема нашега Града. Огромне количине комуналног, комерцијалног и индустријског отпада се одлажу на четири локације које у санитарном смислу нису уређене. То су: „Јеремијино поље“, затим „Градске утрине – МИП“, депонија „ИГМА“ - депонија за одлагање грађевинског шута, и „ПРИМ“ Костолац. Овом броју треба додати и 15 локација неуређених (дивљих депонија). Површина које заузимају прве четири депоније износи око 14 хектара. Веће дивље депоније заузимају укупну површину од неколико хектара, док мањих дивљих депонија и одлагалишта има на десетине и њихов број се сукцесивно повећава. Посебно брине чињенице да се не мали број дивљих (сеоских) депонија налази у приобаљу река. Важно је истаћи да се медицински отпад, као најопаснији, одлаже на површинама предвиђеним за одлагање комуналног отпада, што представља непосредну претњу по живот и здравље грађана. Локалним планом за управљање отпадом, као први корак је предвиђена рециклажа отпада. Међутим то није рециклажа у смислу организованог одвајања отпада по врсти на самој депонији, већ подразумева селективно разврставања отпада на месту изношења, па су у том смислу поред контејнера постављене и металне корпе за одлагање пластичне амбалаже. То није рециклажа! Осим свега набројаног, важно је истаћи да ни наше хигијенске навике нису на потребном нивоу. Чињеница да готово да нема дела површине која није нечим контаминирана, говори сама за себе. Понашањем смо допринели да нам и површинске и подземне воде и земљиште буду загађени у толикој мери да почињу да угрожавају и сам опстанак. Овај проблем није само проблем наше недовољне информисаности и необразованости, већ представља и проблем функционисања надлежних инспекцијских органа који, иако им је то законска обавеза, готово да нису превентивно деловали. Сматрамо да је неопходно да се рад ових органа појача, да се драстично повећа број контрола и интервенција, а да се мере које се у том смислу предузимају или које ће се предузимати буду објављене. Казнена политика мора да се поштри како би се еколошка свест наших грађана подигла на виши ниво. Планови да се на одређеном простору направи заједничка фабрика за рециклажу (за више локалних самоуправа), је прихватљива, али само уз организовање јавне расправе на ту тему. Ово се, такође, односи и на изградњу тзв. спалионице опасног отпада која би требало да задовољава најстроже светске стандарде.

Локална самоуправа не би смела да мимо шире јавне расправе на ову тему, припрема, планира или организује радове на њеној изградњи. Све наше активности ће бити усмерене на заступање изнетих ставова.

3. ПРИВРЕДА И ЕКОНОМИЈА

Област привреде и економије које, такође, представљају основ целокупног развоја региона и које пружају иницијалне могућности за боље, свеобухватније и садржајније планирање њиховог развоја. Главни покретач привредног развоја читавог региона је ЈП „Електропривреда Србије“ са Огранком „ТЕ-КО“ Костолац који запошљава око 3.500 радника. Без овог привредног гиганта Пожаревац би вероватно спадао у групу мање развијених општина. Индустријских капацитета, осим неколико у области прехранбене индустрије, Пожаревац нема. Други привредни субјекти који раде са мање или више успеха се могу набројати на прсте. На мали број привредних субјеката доста утицаја има само делимично уређена (пре би се рекло неуређена) индустријска зона. И поред урађених детаљних планова може се рећи да се од тога даље није отишло. Највећи проблем, који није само проблем развоја ове зоне, већ представља и еколошки проблем, јесте отворени канализациони вод фекалне канализације, тзв „Брежански канал“ који протиче северним делом ове зоне и протеже се паралелно са Улицом Илије Гојковића која је, иначе, њена северна граница. Неподношљив смрад који се из овог канала шири је прво што ће сваког потенцијалног инвеститора да натера да одустане од сваке намере да своја средства уложи у неку фабрику или погон. Још један недостатак представља и веома лоша путна инфраструктура. Улица Илије Гојковића која је у плановима представљена као северна саобраћајница није асфалтирана и не излази ни на једну саобраћајницу која би могла да повеже ову зону са обилазницом. У вези са набројаним проблемима сматрамо да је неопходно урадити две ствари: прво канал фекалне канализације урадити као затворени вод примарне канализационе мреже по свим стандардима (цеви, сливници, шахте ако је потребно) и повезати га са секундарном канализационом мрежом која је (тврди се) урађена и на коју су повезани сви објекти који се у овој зони користе. Друго што треба урадити је пут који би повезао зоне А1, А1-1, А2, А2-1 од капије хиподрома до обилазнице бр. 34 у дужини од око 2.700 метара и за овај правац изградити прилазе за зоне А3, А3-1 и А4 чиме би се цела индустријска зона са две саобраћајнице повезала са путним превцем Пожаревац – ауто–пут и индустријска зона – обилазница (између пута бр 33 и Моравске улице). Укупна дужина свих ових саобраћајница била би око 3.800 метара. На овај начин сви привредни субјекти у индустријској зони би имали два саобраћајна правца који би прилаз и коришћење зоне учинили веома ефикасним.

Следеће што треба урадити је детаљно уређивање свих зона у оквиру овог комплекса како би се избегло да због некоришћења овај део града постане депонија. То подразумева постављање ограда, озелењавање, изравнавање стаза, постављање панела са ознакама зона и другим обавештењима, као и постављање путоказа. Врло је важно да се потенцијалним инвеститорима ове уређене површине дају под најповољнијим условима за њих.

Анализом привредне ситуације у Граду недвосмислено се намеће закључак да Граду недостаје индустрија која би могла да запосли одређени број стручњака разних профила. Осим прехрамбене индустрије која има и потенцијал и ресурсе, и која нуди могућност осавремењавања и ширења, морају се створити неопходни услови за развој неких других индустријских капацитета. У том смислу треба радити на довођењу домаћег или страног инвеститора који би имао интерес да уложи свој капитал у развој сопствене фирме, али и у развој града - домаћина. Посебно је неопходно радити на благовременој припреми за обезбеђивање нових, паралелних са „ТЕ-КО“ Костолац, привредних субјеката који би требало да обезбеде упосленост после неминовног дефинитивног гашења енергетских капацитета у Костолцу.

У причу о развоју привреде нашег града треба укључити и друге локације и капацитете којима Град располаже, а који се не налазе у индустријској зони. Они су у приватном власништву или су у поступку стечаја. Због локација на којима се налазе највећи потенцијал имају бивши „Центар за живинарство“ који је на Просторном плану Града Пожаревца означен као локација „L1“, „Бувља пијаца“ код пруге са ознаком „L2“ и бивши „Воћепродукт“ који са својим површинама и воћњацима којима је господарио расадник, представљају веома значајан ресурс. Да би се наведени постојећи привредни капацитети и потенцијали могли искористити прво се морају решити имовинско правни и својински односи, што представља услов свих услова за давање понуда и постављање услова евентуалним инвеститорима. Генералним урбанистичким планом су само дефинисане зоне намењене за одређене привредне и индустријске делатности, али њим нису дата конкретна решења, што је по логици ствари посао стручних служби и локалних власти. Чини се да нема визије развоја нити има понуђених конкретних решења и планова у овој области. Ова анализа, као и дати предлози, могу да буду добар основ за другачији и свеобухватнији приступ проблему привредног развоја читавог нашег краја.

Развој читавог региона зависи од саобраћајне инфраструктуре. Добри путеви, уређени прилази главним саобраћајницама, развој друмског, речног и железничког саобраћаја, отварају велике могућности за експлозиван раст привреде. Реактивирање плана изградње аеродрома овај би раст учинило далеко већим, па ће и та иницијатива да буде стално присутна у свим

нашим програмима и плановима. Аеродром може да постане центар за одвијање карго саобраћаја јер би се налазио на месту које би одговарало свим потенцијалним корисницима, односно на ширем подручју Љубичева (ван легата). Ово је питање од огромног значаја за даљи развој, не само Града Пожаревца него и читавог Браничевског управног округа па и даље према источном делу Србије, због потреба за савременим, ефикасним па и јефтиним „low cost“ превозом великог броја житеља са овог подручја који су на сталном или привременом раду у иностранству, као и због великих бенефита за даљи развој привреде, а посебно туризма на наведеном простору. На овај начин би се значајно повећала фреквенција размене људи, робе и новца са иностранством.

4. ПОЉОПРИВРЕДА И СЕЛО

Развој пољопривреде и села који, стицајем објективних околности, представљају стратешки задатак Удружења. Пољопривреда је најважнији и највећи привредни ресурс који локална самоуправа има, а који је у потпуности запостављен. Од укупне површине од око 490km², више од две трећине, или тачније око 73%, чине пољопривредне површине. Огроман број младих људи са подручја наше локалне самоуправе је напустио земљу јер нема елементарне услове за нормалан живот, за напредовање и за заснивање породице, поготово нема услова за обезбеђивање солидног живота од пољопривредне производње. Број запослених у овој грани привреде на подручју локалне самоуправе је испод републичког просека и износи око 3,3%. Да би се стање у пољопривреди поправило мора се променити однос локалне самоуправе према селу, морају се плански решавати нагомилани проблеми, морају се обезбедити подстицајна средства за увођење иновативних метода у развој пољопривреде, морају се одвајати већа средства за регенерацију производних капацитета, мора се на виши степен подићи заштита пољопривредних произвођача од прекупаца и накупаца, мора се обезбедити сигуран откуп пољопривредних производа, морају се пољопривредницима понудити повољнији услови за обнављање машинског парка и на крају, морају се пронаћи начини да се оживи рад земљорадничких задруга поготово у срединама у којима је задругарство имало традицију. Закон о задругама предвиђа могућност да једна задруга може да има и неколико специјализованих огранака, с тим што само задруга има статус правног лица, док огранци тај статус немају. Да би задруга у пуној мери остваривала мисију за коју је основана, требало би да буде укључена у рад Продуктне берзе.

Први корак у решавању проблема у овој делатности јесте формирање тима од најеминентнијих стручњака чији би задатак био да процене ситуацију и могућности, капацитете и ресурсе и да предложи своју визију развоја пољопривреде. За то ће им, свакако, послужити и позитивни примери у

земљи и у иностранству, а готове пројекте би могли да користе као моделе које ће моћи да прилагођавају потребама развоја пољопривреде на нашем локалном нивоу. Врло важан задатак је да се утиче на фундаменталну промену у схватању односа самих пољопривредника према ресурсима којима располажу. А то је тешко урадити будући да не постоје тачни подаци о структури пољопривредних ресурса којима Град располаже, што онемогућава било какво дугорочно планирање или програмирање развоја овог сектора. У покушају да скренемо пажњу на проблеме везане за развој пољопривреде ми смо се ослонили на документ који носи назив „Програм заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта на територији Града Пожаревца за 2014. годину“ који је 11. 07. 2014. године донела Скупштина Града. У том документу су наведени подаци који би требало да буду релевантни за расправу по овој теми, међутим, како се тако добијени подаци не поклапају са подацима из неких других званичних извора, поставља се питање њихове поузданости. Тако на пример на званичном сајту града стоји да град покрива површину од око 491km^2 , односно око 49.100ha од чега 80% чини обрадиво земљиште, што прерачунато значи да обрадиво земљиште заузима површину од 39.280ha. Међутим, у наведеном Програму се наводи да Град заузима површину од 52.321ha, а да пољопривредног земљишта на територији Града има 31.333,73ha, односно 73,38% од чега је у државном власништву 4973,762ha, а у власништву индивидуалних пољопривредних произвођача 26359,965ha. Сличне разлике се јављају у приказивању и необрадивог земљишта. У документу који је старији, а који је такође званичан и чији је назив „Водич за инвеститоре“ и који је изашао у издању Скупштине Града, ови подаци су потпуно другачији. Тамо се наводи да Град заузима површину од 481km^2 , од чега је 23580ha обрадивог земљишта, а уз мапе на којима су обележене пољопривредне површине у државном власништву које су у експлоатацији и које се налазе на територији осам катастарских општина наведене су и величине тих површина. Ова добра, како се у документу наводи, налазе се на три локације: Кличевац, Маљуревац и Петка, док се остале локације не спомињу. Уз потпуно уважавање разлике у тумачењу појмова „пољопривредно“ и „обрадиво“ ове разлике су просто недопустиве! То је само доказ да су они који су задужени да планирају развој пољопривреде или нестручни или су овај посао обавили траљаво. Стиче се утисак да се најважнији ресурс који Град има не користи у мери у којој је то могуће.

Ради оних који би требало да се баве проблемом пољопривреде, навешћемо и неке податке о субјектима који се ни у једном од ових докумената не спомињу. То су Љубичево као јавно предузеће чија је примарна делатност коњарство, бави се и туризмом и ратарством за своје потребе на површини од 226ha, Хростовача са око 2.000ha и КПЗ „Забела“ са 56ha обрадивих површина. Овome треба додати и чињеницу да наш Град

нема довољно шумских површина. Само око 7% целокупне површине Града чине шуме које заузимају део Сопотске греде, део поред Мораве, део Подунавља са засадима канадске тополе и део рекултивисаних одлагалишта јаловине око копова. То представља и посебан еколошки проблем.

Лако се да закључити да се на око 95% свих пољопривредних површина производња одвија на екстензиван начин, а то значи да ове површине нису стављене у функцију остваривања профита већ се као приватни поседи користе само у оној мери која ће задовољити потребе власника. Ово се може разумети када се зна да је врло мало домаћинства која искључиво зависе од пољопривредне производње. Готово да нема домаћинства које нема неког на привременом раду у иностранству или неког ко није запослен у неком јавном предузећу, најчешће на коповима или у електрани. Дакле, њима није примарни интерес бављење пољопривредом па стога она представља само додатни извор њихових прихода. Површине које се обрађују, обрађују се само како не би биле запарложене, што за домаћинства која то дозволе представља срамоту коју треба избећи по сваку цену. Није чудно када се каже да најважнији ресурс који имамо уопште није искоришћен у мери која би могла да препороди читав крај и читав регион. Зато је врло важно да се наш приступ проблему пољопривреде и пољопривредне производње из корена промени. Свакако да би решење могло да се потражи у преласку на интензивну пољопривредну производњу, па се зато пољопривредницима мора омогућити да раде и да од свог рада сасвим пристојно живе. Наш слоган у овој области је : „Богат пољопривредник -богата држава!“.

5. ЈАВНА ПРЕДУЗЕЋА

Рад јавних комуналних предузећа увек, на неки начин, представља парадигму функционисања локалне самоуправе у свим областима. Ми не можемо да будемо задовољни њиховим радом, а за то има више разлога. Први и основни разлог јесте чињеница да су ЈП служила за запошљавање партијских кадрова сумњивих стручних компетенција. Други је разлог постављање њихових руководилаца по партијској припадности, што их је довело у ситуацију да постану партијски плен. Трећи разлог је њихова организованост по бирократским принципима, па се простим увидом у организациону структуру сваког од њих може закључити да нешто више од једне трећине запослених ради по канцеларијама обављајући разне дужности; од директора и помоћника директора, преко техничких директора, финансијских директора, разних саветника, управника, руководилаца, референата, па све до радника на шалтерима и инкасаната, док је радника-непосредних извршилаца много мање него што би требало да их има. Четврти је разлог недовољна опремљеност савременим техничким

средствима. Квалификације и стручне компетенције руководица представљају посебну тему. Дипломе које су поједини „кадрови“ добијали на разне начине, представљају само законски услов за потребан степен школске спреме за посао који им је подарила странка или партија, али не представљају и услов за врсту неопходне квалификације, што би морало да буде. Од самих почетака њиховог формирања, односно од деведесетих година прошлог века, јавна предузећа су била и остала простор за запошљавање партијских кадрова. Како су њихови оснивачи, осим државе и локалне самоуправе, онда се лако, за потребе таквог запошљавања, мењају Правилници о систематизацији и прилагођавају потребама партија или странака које су на власти. Зато и имамо појаву да се у неким од њих измишљају нова радна места, најчешће функционерска. Негативна селекција „кадрова“ по таквој „стручности“ и са таквим „знањем“ довела је до ситуације да неким ЈП управљају нестручни и неспособни руководиоци, а да управни и посебно надзорни одбори, уместо да врше функцију контроле, што им је законска обавеза, само аминују оно што им разне „стручне службе“ припреме. Контрола је привидна, а извештаји само формално покривају законитост њиховог рада. Ти, у суштини неспособни и нестручни, али послушни кадрови, могу да бирају којим ће фирмама или установама да руководе, а сама чињеница да „они“ не смеју да остану без функције и посла све док су на „линији“ партије која их је поставила, говори сама за себе.

Много је чињеница које говоре о лошем раду већине ових предузећа. Најбољи увид у њихов рад имају сами грађани који на својој кожи осећају последице таквог рада. На жалост, у извештајима о раду ЈП се не спомињу грешке и промашаји који су евидентни. Чињеница је да нам је град све прљавији, да нам је водоводна мрежа подложна честим кваровима, уз огромне губитке у дистрибуционој мрежи, да није решен проблем фекалне канализације у мери која не би доводила здравље грађана у питање, да је кишна канализација нефункционална и да су због тога улице и тротоари после најмање кише пуни воде која, због лоше изведених радова, нема куда да отиче, да се улице раскопавају чешће него што би то смело јер нема координације између ЈП итд. Тротоари су посебна прича. Добра замисао да се сви тротоари (или они најважнији) поплочају „Бехатон“ плочама је компромитована уградњом лошег материјала који се круни, ломи, пуца и љуска, па су читаве деонице тротоара после само неколико година од постављања, потпуно пропале. То је последица веома лоше контроле коју су вршили надлежни контролни органи или, може се казати, коју нису вршили у складу са својим законским обавезама. Наведимо и то да су те органе имали и извођач и инвеститор, али и локална самоуправа. Велики пропусти постоје у надзору и контроли извођења радова на асфалтирању улица, јер је лош квалитет видљив врло често и непосредно по завршетку

тих радова, а да не говоримо о видљивости након протока дужег временског периода.

Приградска насеља и поготово села су, у смислу одржавања комуналне инфраструктуре, потпуно запостављена. Већина нема канализациону мрежу, има и оних који немају ни водоводну мрежу, а многобројне депоније на ободима села, најчешће у приобаљу река, угрожавају квалитет животне средине. Како ови проблеми представљају посебну тему везану за заштиту природних ресурса, то би их требало решавати у складу са Стратегијом одрживог развоја коју је усвојила Скупштина Града.

Брига о кућним љубимцима, али и о напуштеним животињама је такође у домену нашег интересовања па сматрамо да се морамо више заложити за побољшавање услова живота кућних љубимаца у свакодневном животу и знатно веће унапређивање услова смештаја и хуманијег третмана паса и мачака у прихватилиштима (имајући у виду и нове смештајне капацитете у Костолцу), да би то за њих био азил у правом смислу те речи.

Ми сматрамо да се сви наведени проблеми не могу решити у кратком временском року, али да су решиви само под условом да се одустане од таквог схватања њихове улоге и места које заузимају. За њихову реорганизацију средства се морају планирати. Неопходно је да се ЈП извуку из руку политичара, да се на сва места, а посебно на места руководиоца поставе људи који су стручни и који уживају углед у струци, који имају организаторске способности и који имају визију њиховог препорода. Ма колико то било болно, мора се унутрашњом реорганизацијом повећати број непосредних извршилаца, а смањити број запослених у менаџментима и њиховим тзв. управама. За нормално функционисање свих ЈП неопходно је да град издвоји (у дужем временском периоду) средства за набавку нове механизације, опреме, машина и апарата. Градско веће би требало да буде тај орган власти који ће обезбедити координацију у раду ЈП како не би долазило до вишеструког узастопног раскопавања улица и тргова и стварања саобраћајних загушења. Такође сматрамо да се гаража ЈКП која се налази између аутобуске станице и Вишег суда, са тог места мора изместити у индустријску зону како би се тај простор ослободио за изградњу савременог тржног центра са великом савременом пијациом. Покретањем поступка за решавање имовинско-правних односа са власницима суседних парцела, читав простор између Вишег суда и аутобуске станице би могао да буде искоришћен за изградњу поменутог центра.

На исти начин из центра града (Булевар), из дворишта „Електродистрибуције“, треба изместити погон за замену трансформаторског уља за трафостанице на неку локацију ван града. Познато је да је пирален који се

користи у производњи овог уља веома канцероген и да је став да се поменути погон измести из најужег центра града порпуно оправдан.

Пијаце представљају посебан проблем. Локална самоуправа мора одвојити додатна средства за њихову реконструкцију, адаптацију, уређење и одржавање. Најбоље би било када би пијаце ушле у састав савремених тржних центара, па у том правцу и треба планирати и предузимати конкретне кораке. Бувља пијаца не само да представља ругло града, већ и велики санитарни ризик. Будући да је неколико пута мењана локација ове пијаце, само потврђује чињеницу да за њу никада није тражено трајно решење. Тренутно се налази на локацији која је предвиђена за неку будућу инвестицију. Потребно је одредити јој трајну локацију, уредити је, оградити поставити тезге, урадити одговарајући мокри чвор, уредити паркиралиште, поставити киоске и штандове и подићи санитарну безбедност на неопходан ниво.

На сличан начин решити и проблем кванташке пијаце.

6. ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Никада као данас животна средина није била важнија тема за разговор, за размену мишљења и за доношење конкретних одлука у циљу заштите свих расположивих природних ресурса које као заједница имамо. Специфична ситуација у којој се наша локална самоуправа налази само обавезује да се овом проблему приђе свеобухватно.

Прва специфичност јесте чињеница да се, у географском смислу, налазимо у делу који је најбогатији природним ресурсима (најплоднијом земљом, водом, нафтом, гасом, угљем), али и у делу који је истовремено најрањивији у смислу негативног деловања нуспродуката њихове експлоатације. Највећи загађивачи јесу ТЕ-КО Костолац и жељезара Смедерево. Загађују и земљу и воду и ваздух.

Друга специфичност јесте степен деградације земљишта и измена педолошког профила земље на подручјима угљенокопа и одлагалишта пепела. Последице оваквог и оволиког степена антропогене деградације тла се огледају и у промени структуре земљишта и у могућности његове експлоатације, затим у смањењу биолошке разноврсности на деградираном подручју, у смањењу квалитета воде и ваздуха и у утицају на климатске промене. Прва и често спомињана последица оваквих промена јесте ефекат стаклене баште који их чини видљивим и мерљивим. Њиховом анализом лако се може доћи до закључка да све оне хране једна другу и да на тај начин драстично повећавају изворе њиховог појединачног утицаја.

Трећа специфичност јесте низак ниво еколошке свести наших грађана. У делу о анализи рада јавних предузећа је било речи о томе. Ваља додати да нам потреба за побољшавањем животног комфора не прати и свест о потреби побољшања квалитета животног окружења. Свакако да таквом стању доприноси и веома лоша организација рада ЈКП. Сама чињеница да су све друге локалне самоуправе које нас окружују овај проблем почеле да решавају далеко ефикасније, боље и брже, говори сама за себе.

Четврта специфичност јесте апсолутна зависност нашег деловања од стратешких планова државе везаних за развој енергетског сектора. Најаве отварања нових копова с правом забрињава грађане. Сви аргументи који недвосмислено говоре да ће последице реализације таквих планова и пројеката трајно да погоршају постојећу ситуацију и то без могућности ревитализације, морају да се ставе на сто и да се образложе. ЕУ ће до 2030. године да забрани рад електранама које користе фосилна горива, осим оних које користе природни гас. Уместо да се и ми крећемо у том правцу, упорно инсистирамо на што већој експлоатацији угља. Наводни разлози леже у повећаном степену енергетске стабилности и у отварању нових радних места. Дакле, неко мимо нас, свесно планира погоршавање квалитета наше животне средине у свим сегментима, свесно планира повећавање деградираних површина земљишта и свесно планира неповратно губљење пољопривредних површина неопходних за производњу хране. Стиче се утисак да се наша локална самоуправа не бори против овакве политике, већ да је подржава и чини све да се она спроведе.

Пета специфичност јесте пасиван однос локалних власти према могућностима коришћења обновљивих извора енергије, пре свега у могућности коришћења соларне енергије и енергије ветра. Сва досадашња истраживања су показала да Сопотска греда целом својом дужином има потенцијал за изградњу ветропарка са довољним бројем ветрењача које би у доброј мери могле да произведу солидну количину електричне енергије, чиме би престала потреба за отварањем нових копова. Енергија сунца се, у смислу производње електричне енергије, код нас готово и не користи. Свакако да треба охрабривати појединачна домаћинства да приступе уградњи соларних панела. Треба им омогућити да потребну опрему набављају по повољнијим ценама, да им се омогући да имају сталне контакте са стручњацима како би за своје објекте могли да створе услове за добијање сертификата енергетске ефикасности. Локална самоуправа је учинила први корак и донела „Одлуку о изради измена и допуна просторног плана подручја посебне намене косточачког угљеног басена“, („Сл. гласник РС“, бр. 7/2016), којим се дефинише могућност употребе обновљивих извора енергије, али даље по том питању није ништа урадила.

На подручју Града Пожаревца постоје и значајни неистражени потенцијали у виду термалних вода чија експлоатација би могла да буде значајна за побољшање искоришћења енергетских ресурса овог подручја.

Сматрамо да је питање заштите животне средине комплексно питање коме се мора прићи са више аспеката уз уважавање мишљења стручњака из бројних области. Такође сматрамо да читава ова тема захтева припрему посебних планова, пројеката и студија уз организовање бројних ТВ презентација намењених грађанима. Већи степен ангажовања инспекцијских органа, органа МУП-а, органа комуналне полиције, ловочуварских и рибочуварских служби, као и судских органа, у циљу превентивног деловања на очувању животне средине јесте од пресудне важности за нашу заједничку будућност.

7. ЈАВНЕ УСТАНОВЕ

Оно што спада у надлежност локалних самоуправа, а тиче се јавних установа, односи се преваходно на планирање, обезбеђивање и издвајање средстава за њихово материјално и техничко одржавање. Чињеница да локална самоуправа издваја и средства за инвестиције у овој области, и да та, наменска, средства она добија из републичког буџета, а намењена су за велике инвестиције, односно за градњу нових објеката, само потврђује чињеницу да средстава има, али да се без урађених пројеката и елабората не могу да користе. Од појединачних планова сваке од установа зависи шта ће, за шта ће, где ће, колико ће и када ће да буде издвојено. То није списак лепих жеља управа тих установа, већ реална потреба која би требало да буде благовремено планирана и свеобухватно документована. Од квалитета рада свих установа заједно и сваке од њих посебно зависи и квалитет нашег живота. Образовне установе, установе културе, здравствене установе, правосудне установе и установе за социјални рад и социјалну заштиту, чине структуру свих установа у којима грађани задовољавају своје потребе. Годишњи план рада је основни документ којим установе планирају све своје активности, док је у образовању Развојни план установе је документ којим се средњорочно планира развој за период од 3 – 5 година. Међутим, стратешки документи којима би био дугорочно планиран обим и начин обезбеђивања средстава (не само финансијских) за поједине секторе (посебно култура, посебно образовање, посебно здравство...) за дужи временски период, а које би требало да има локална самоуправа, она то нема. Постоји ли Стратегија развоја образовања за период од 2020. – 2030. године за нашу локалну заједницу усаглашена са Поглављем 26 ЕУ? Наравно – не постоји. То се исто односи и на све остале области, што намеће логично питање улоге Градског већа и људи који су за поједине ресоре на та места постављени.

То је комплексан проблем који се не може решити на начин како се то тренутно ради. Како ће директори установа да планирају дугорочан развој ако не знају на колика средства могу да рачунају и када ће им та средства бити одобрена? Многи од њих планирају рад установа само за мандатни период за који су „изабрани“, а не и за период о коме је мало раније било речи. Због оваквог односа локалне самоуправе према установама, у решавање проблема везаних за њихов рад, уводи се и тај политички фактор, што обесмишљава саму концепцију њиховог рада. То значи да политичка воља и политичка припадност почињу да представљају први степен у било каквом планирању и развоју установе. На жалост свима је познато да је то истина која узима свој данак. Такође, за установе се не планирају средства за додатне или за хитне интервенције. Као пример за то може да послужи одбијање предлога да се за све ђаке основних школа обезбеде бесплатна ужина и бесплатни уџбеници. Чињеница је да средства потребна за ове намене нису мала, али чињеница је и то да би родитељи та средства искористили за нешто друго, чиме би се побољшао њихов животни стандард, а део тих средства би се кроз порез вратио у општинску касу. Други очигледан пример се односи на нашу болницу. Сви смо свесни чињенице да нам је Градска болница у веома лошем стању и да су често сами пацијенти у ситуацији да обезбеђују чаршаве, јастучнице, ћебад, папуче и пижаме, поједине лекове итд. Зар локална самоуправа за ове сврхе није могла да обезбеди средства? То није велика инвестиција, али је неопходна, и не постоји оправдање да се то не уради, без обзира што то није у њеној надлежности. Сличних примера има и у другим установама, па се изостанак неопходне помоћи за њихов рад, у наведеном смислу, никако не може оправдати. Неопходно је интензивно наставити са радом на обезбеђивању пројеката и финансијских средстава за стављање у потпуну функцију објекта нове болнице. Такође је неопходно радити на значајном побољшању услова у примарној здравственој заштити у сеоским срединама и на тај начин и на растерећењу Домова здравља у Пожаревцу и Костолцу. Примарни задатак је и обезбеђивање средства за кадровско оспособљавање и опремање сеоских амбуланти, посебно тамо где већ постоје изграђени објекти као што су то случајеви у Дубравици, Старом Костолцу, Живици, Барама и Брадарцу. У Живици новоизграђена амбуланта није никад стављена у функцију.

Рад Центра за социјални рад је усмерен на пружање социјалних услуга различитим категоријама становника. Због тога треба појачати активности на пружању помоћи, заштити и побољшању услова живота свих корисника услуга овога Центра, а посебно у задовољавању потреба старих и немоћних лица. Посебно је неопходно стварати услове за отварање нових смештајних капацитета за стара лица у виду изградње респектабилног старачког дома на територији града Пожаревца.

Проблем инвалидитета свих лица која припадају овој категорији мора да постане и проблем свих друштвених субјеката и мора да добије своју моралну димензију. На то нас обавезује и Закон о професионалној рехабилитацији и запошљавању особа са инвалидитетом који јасно налаже свим правним лицима начин извршавања појединих обавеза њиме утврђених. Залагање за стварање бољих услове за живот и олакшавање свакодневног живота лицима у овој категорији, као и за разумевање потреба лица са инвалидитетом, укључујући разне олакшице где год је то могуће, јесте наша обавеза.

Свима је познато да наша локална самоуправа нема стратегију социјалне подршке лицима која су била учесници последњих ратова. То је системски проблем који држава није решила или не жели да реши, па се сви проблеми везани за статус ове категорије наших суграђана своде на давање социјалне помоћи или на обезбеђивање неких социјалних олакшица, што је недовољно, а уједно и понижавајуће по њих. Сматрамо да треба стварати боље услове за олакшавање свакодневног живота и за разумевање потреба ратних ветерана, палих бораца и њихових породица, укључујући и непрекидно залагање да се донесе закон који би на праведан начин омогућио решавање њиховог статуса.

Потребно је значајније повећати финансијску, логистичку и све друге видове помоћи верским заједницама, пропорционално уделу броја верника које оне имају.

Спречавање насилне промене етничке структуре становника претвара се и у борбу за сопствени опстанак. Миграторна кретања која су изазвана политичком ситуацијом у свету, а која су нашу државу ставила у центар интересовања свих који су у овај проблем укључени из различитих интереса, и то у смислу улоге сабирног центра за ова лица, прете да наруше наш мир, наш начин живота и нашу безбедност. Највећи страх наших грађана је помисао на могућност трајног насељавања миграната на нашем подручју, па је пружање отпора или супротстављање таквим плановима неопходно. Такав приступ ћемо подржавати свим расположивим средствима.

8. РАД ОРГАНА ВЛАСТИ И ОРГАНИЗОВАНОСТ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Без намере да се критикује рад органа локалне самоуправе, и без намере да критика постане сама себи циљ, измењемо основне разлоге који њен рад чине недовољно добрим. Како је на почетку речено, квалитет рада локалне самоуправе одређују резултати који су мерљиви и који су видљиви. У том смислу, један параметар је разлика између оног што је планирано и оног

што је урађено, други је квалитет онога што је урађено, и трећи параметар је, а он је најважнији, утицај политике и неких других фактора на организацију и рад служби који је чине. Ови фактори сваки на свој начин и сви заједно формирају општу слику рада и одређују место наше локалне самоуправе у систему државне организације.

Најважнија примедба, па и оптужба, на вршење власти на територији наше локалне самоуправе тиче се кршења најважнијег правног акта у земљи, њеног Устава. Члановима 52 и 53 Устава се дефинише изборно право као неотуђиво право сваког грађанина, а Чланом 67 Закона о локалној самоуправи су предвиђени облици непосредног учешћа грађана у остваривању локалне самоуправе и односе се на грађанску иницијативу, на збор грађана и на референдум. Незаконитим одлукама да одложи расписивање избора за чланове савета месних заједница, и то неколико пута, наша локална самоуправа је грађанима суспендовала сва ова наведена права и погазила сопствени Статут.

Градско веће као колективни извршни орган власти представља скуп људи који, осим формалних квалификација, немају потребне компетенције за обављање тако одговорних функција у ресорима који су им додељени. Чини се да је њихова улога сведена само на усвајање аката које је неко други, много стручнији, осмислио, уобличио и припремио. Дакле, стручне службе су задужене да ураде овај стручни део посла, а Градско веће је добило улогу да то усвоји, односно да то аминује по жељи градоначелника, и да га по потреби проследи Скупштини Града на усвајање. Тако је улога Градског већа сведена на формалност, а та формалност грађане нашег Града и те како кошта. Поставља се питање зашто градска већа уопште постоје ако им је улога сведена само на подизање руке? То је због тога што је то законом тако предвиђено, а други разлог је што тим истим законом није обухваћена деполитизација као услов за избор чланова већа. Другим речима, закон претпоставља да веће треба да буде скуп најстручнијих и најеминентнијих људи у појединим областима, али не предвиђа да такав орган треба да буде деполитизован. То је разлог што уместо доказаних стручњака у Градском већу седе доказани политички активисти. Наравно, на ово се надовезује и питање одговорности. Чланови Градског већа, бројни саветници градоначелника, градски менаџер и сарадници задужени за инвестиције су дужни да сачињавају кварталне и годишње планове за своје ресоре, а исто тако и да подносе одговарајуће извештаје о реализацији тих планова. На жалост тога у раду Градског већа нема. Из искуства знамо да колективна одговорност у највећој мери потири појединачну, а такође знамо и да без појединачне, дакле личне одговорности, нема ни свеопштег напретка. Све је ово довело до тога да имамо повећан степен корупције, злоупотреба и кршења различитих закона и прописа од стране неких учесника у нашем

политичком и јавном животу, што у жижу интересовања доводи и рад органа правосудних институција.

Партократија као средство за остваривање политичких циљева је постало зло које је врло тешко искоренити. Постављање (именовање) руководиоца по партијском кључу је прешло све границе пристojности. Установе и предузећа су постали феуди одређених партија, коалиција или странака. Самовоља у њиховом раду је постала принцип док је угроженост радничких права постала редовна појава. Радници се дисциплинују претњама раскида уговора о раду и претњом за проглашавањем технолошког вишка. Када се томе дода да инспекцијски органи у заштити права радника често не користе овлашћења која имају, онда се може стећи права слика о реалној ситуацији у којој живимо.

У жељи да актуелној власти будемо партнер у налажењу најбољих решења у вршњу власти, нарочито при доношењу свих одлука везаних за живот грађана, али и да као одговорна група грађана будемо корективни фактор у свим ситуацијама у којима је то потребно, користимо сва законом предвиђена средства. У том смислу ћемо формирати свој Антикорупцијски тим састављен од врских стручњака који у овој области имају искуство стечено на различитим нивоима вршења власти и о свакој незаконитости коју можемо документовати подносићемо пријаве и обавештаваћемо јавност.

II

Костолац као градска општина представља мултиетничку средину са бројним специфичностима везаним за структуру становника, за привредне и економске ресурсе којима располаже и за географски положај који заузима. У складу са тим активности које Удружење грађана „Искорак“ предузима, а које су везане за све области живота и рада ове градске општине, заузимају и посебан део Програма рада нашег удружења, а посебно поглавље које је посвећено само Костолцу односи се управо на те посебности. У вези са тим сматрамо да је:

Неоходно је хитно решење обезбеђивања здраве воде за пиће за Костолац град и остала насеља у Општини Костолац. Посебно истичемо потребу реконструкције и обнављања старе водоводне мреже у Костолцу и изградњу водовода за село Острово.

Потребно је да са Градом Пожаревцом и Министарством здравља РС под хитно решавају кадровску и материјалну проблематику примарне здравствене заштите у Општини Костолац. При томе мора посебна пажња да се посвети Служби хитне помоћи, довољном броју медицинског особља,

опремању неопходним апаратима и материјалом, обнављању рада сеоских амбуланти бар једном недељно и раду Специјалистичког центра медицине рада.

Залажемо се да Костолац добије један или више тржних центара на погодној локацији у граду.

Неопходно је под хитно увести у Костолцу нотарске услуге, за почетак макар и са половином радног времена.

Неопходно је у најкраћем року разрешити питање моста (надвођњака) на улазу у Костолац за који се, сад већ, годинама не проналази решење за његово демонтирање и организацију новеобраћајне и остале инфраструктуре после уклањања овог костолачког, сада се може рећи, ругла.

Потребно је под хитно одрадити пројектне и све остале неопходне активности у циљу квалификовања за добијање републичких средстава за завршно асфалтирање хабајућег слоја коловоза и за завршне радове у циљу пуштања у легалан ток за саобраћај обилазнице Пожаревац – Костолац.

Појачати слабу динамику и активности на озелењавању деградираних и осталих површина у костолачкој општини и завршетак постојећег пројекта озелењавања.

Прикључење на секундарну мрежу фекалне канализације седам улица у Костолцу и викенд насеља Топољар, такође представља припритетан задатак.

Проширење пута за Острво са уличном расветом до насеља Виногради.

Наш приоритет је решавање топлификације села Острво које је једино остало без топловода или изградњом мање енергане у самом селу која би користила гас или реализацијом започетог пројекта топлификације из ТЕ Костолац.

Грађанима је потребна бесплатна правна помоћ.

Постављање нових мерних станица за мерење квалитета ваздуха и јавно обавештавање грађана о резултатима мерења..

Редовно извештавање о квалитету воде за пиће који мери Завод за јавно здравље у Пожаревцу.

Извршити притисак преко локалне самоуправе Града Пожаревца да се коначно испуни обећање тадашње министарке енергетике (и актуелне министарке саобраћаја и инфраструктуре) и тадашње и садашње потпредседнице СНС Зоране Михаловић – да се зависна предузећа: „Аутотранспорт“, „Георад“, „РИО“ и „Костолац услуге“ врате поново у састав „ТЕ-КО“ Костолац, односно ЈП „ЕПС“.

Хитно решавање депоније смећа у Костолцу, обухват свих села за прикупљање и одвожење смећа.

Хитна је изградња фекалне и кишне канализације у селу Стари Костолац. Велики су захтеви грађана за коначно решење депоније пепела на средњем костолачком острву и обухвата села услугама комуналне службе. Такође потребни су и ревитализација топловодне мреже и нови прикључци на грејање.

Неопходно је да се и у Костолцу формира азил за псе и мачке луталице.

Подржати напоре на изградњи марине на локацији Топољар са свим пратећим инфраструктурним садржајима.

Решавање статуса Хотела Костолац и његовог стављања у функцију туристичке понуде Костолца.

Подстицај за отварање малих и средњих предузећа ради запошљавања грађана.

У Пожаревцу,

Председник Удружења „Искорак“

др Звонимир Благојевић

Председник Управног одбора Удружења грађана „Искорак“

Ивица Марковић